

I „Haftpflicht“forsikring giver Medlemmer af Mecklenburger Centralverein aarligt 4 Pf. pr. Stade. Forsikringen løber fra Februar til 1. December og maa fornyes hvert Aar. Foreningen opkræver disse Bidrag og erholder derfor 12½ pCt. af Præmien. Ved Udtrædelse af Foreningen ophører Forsikringen straks; i 1903 var over 15,000 Stader forsikrede.

Bipesten.

Paa mit Spørgsmaal til Hr. Neumann, om han anser *Anmeldelsespligten*, som man har den i den mecklenburgske Bipestlov, for *nødvendig*, svarede han uden Bænkning: „Ja, naturligvis! Uden Anmeldelsespligt for Biavlerne falder det hele sammen! Det viser sig stadig, at man ønsker at skjule, at man har Bipest, dels for al den Hurlumhej, Bipestundersøgelsen og Tilintetgørelsen af Bierne foraarsager, dels af Hensyn til sit Honningsalg, idet man antager, at det skader ens Honningsafsætning, hvis det bliver bekendt, at man har Bipest. Ogsaa Ukendskab til Sygdommen kan i mange Tilfælde bevirke, at den sædvanlige Talemaade: „Det gaar nok over af sig selv igen“, kan danne en ret behagelig Sovepude for mange. *Kan De ikke faa tvungen Anmeldelsespligt ind i Deres Lov, saa er det hele næsten til ingen Nytte!*“

Vi besøgte en Gartner her i Parchim, der havde ca. 40 Familier i 2 Huse (Pavilloner), og hans Mening gik i samme Retning, ligesom han var meget godt tilfreds med Loven i det hele. „Den skaber dog Tryghed for én med Hensyn til at være Biavler, idet Pesten nu ikke helt kan ruinere en Biejer med mange Stader!“ Deri ligger jo ogsaa, at den mindre Biavler kan have den samme Tryghedsfølelse. Af Bistader gives isvrigt ingen Slags Skat.

I Tiden fra Lovens Ikrafttræden i 1896 til 1906 er der kun 2 Gange i Henhold til Lovens § 13 opkrævet Afgifter af Biavlerne, og denne Afgift beløb sig til 30 Pf. pr. Stade. Den blev Aarsag til megen Misfornøjelse første Gang blandt Biavlerne, idet man syntes, at den var unødvendig høj og derfor trykkende, og var bange for, at den vilde blive opkrævet hvert Aar. Opkrævningen skete, fordi de af Regeringen bevilgede 1,000 Mark ikke havde været tilstrækkelige til at dække Omkostningerne og Erstatningerne, og paa Grund af de med Opkrævningen forbundne store Omkostninger og Forarbejder blev den saa højt ansat for at kunne række til i længere Tid.

Hvert Kommissionsmedlem anvistes sit „Bezirk“ (i alt 4), hvor han har Pligt til at virke, for at undgaa lange Rejser osv.

Der er sørget for, at bakteriologisk Undersøgelse af til Kommissionen indsendte Bipestprøver straks kan finde Sted. Enhver Biavler har foruden Pligt til at anmelde sine egne syge Bifolk ogsaa udtrykkelig Ret til at anmelde andres, hvoraf følger, at en Undersøgelse i alle Tilfælde er let at faa i Gang.

Man lægger stor Vægt paa Foreningsstatistikken, hvorved det har været muligt at bevise Biavlens Værd og Betydning for Befolkningen.

Paa Spørgsmaalet, om N. nu kunde ønske et eller andet ændret i Loven eller i den deraf følgende Arbejdsmaade, svarede han et afgjort *Nej*. Man havde særlig anket over, at der var for faa Kommissionsmedlemmer; men han anser det for en stor Fordel, at de kun er faa, navnlig fordi hvert enkelt Medlem derved absolut vinder en langt større Erfaring i at klare alle forekommende Arbejder og Afgørelser og ogsaa derigennem langt større Tiltro og Autoritet blandt de almindelige Biavlere. Det er forøvrigt aldrig forekommet, at man har maattet bruge Politiets Hjælp overfor modvillige Biavlere, idet alene Bevidstheden om, at man *kunde* faa Politiet paa Halsen, var tilstrækkelig til, at de stillede sig imødekommende overfor Kommissionens Medlemmer.